

BESEDA IN DEJANJE

MLADINE SLOVENSKE SKUPNOSTI

NUMERO UNICO

SLOVENSKA SKUPNOST, UL. MACHIAVELLI 22, TRST

MAJ 1975

IDEJNE OSNOVE SLOVENSKE SKUPNOSTI

NARODNOSTNA ENAKOPRAVNOST

Slovenska skupnost si postavlja kot prvi in glavni cilj uresničitev vseh pravic, ohranitev in vsestranski razvoj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. To ni le mrtev paragraf, pa čeprav napisan na prvi strani njenega statuta, temveč je obraz, s katerim se je Slovenska skupnost predstavila naši javnosti, v katerem jo prepozna tako tukajšnji Slovenec kot Italijan. Je identiteta, ki si jo je kot edina slovenska stranka v Italiji izoblikovala s konkretnim, doslednim in uspešnim političnim delovanjem.

Slovenska skupnost je edina slovenska stranka v Italiji; z njo nastopamo Slovenci samostojno. Razum pa tudi zgodovinska izkušnja dokazujeta pravilnost in nujnost take oblike političnega udejstvovanja Slovencev v Italiji. Kakor je naravno, da imamo slovenske šole, slovensko radijsko postajo in druge ustanove, kjer se lahko udejstvujemo kot Slovenci, tako je tudi naravno in nujno, da imamo lastno, slovensko stranko. Le samostojno, na demokratični način izvoljeno slovensko predstavništvo je v politični stvarnosti, v kateri živimo, resničen izraz misli in volje Slovencev v Italiji. Le tako lahko svobodno in dosledno branimo slovenske pravice in prepričamo, da ne bi slovenski interesi postali v tukajšnjem političnem življenju drugorazredna ali celo tretjerazredna stvar. Kajti jasno je, da, če se ne bomo sami borili za naše pravice in interese, se zanje ne bo nihče drug zanimal.

Pri tem pa je treba pibiti nekaj povsem razumljivih ugotovitev. Če namreč hočemo biti in nastopati kot Slovenci tudi na politični ravni s samostojno, slovensko stranko, ni iz partikularističnih vzgibov. Prav tako, če se sploh borimo za obstoj in razvoj naše narodnostne skupnosti, ni iz kakšnih nacionalističnih vzrokov. Vse to je le predpogoj za vzpostavitev enakopravnega in pravičnega odnosa med tuživečima narodoma in za njuno plodno sožitje. Lažen je tisti internacionalizem, ki hoče biti mednarodni s tem, da odpravi narode. Tak površinski internacionalizem je navadno le krinka, pod katero se skriva dejansko, bolj ali manj nasilno narodnostno zatiranje. Kajti nujno je, da se srečujejo subjekti, v tem primeru narodnostni subjekti.

LE KOT SUBJEKT, KOT SLOVENCIM SE LAHKO PLODNO VKLJUČIMO V MEDNARODNO ŽIVLJENJE. EDINA POT DO RES-

(Dalje na 4. strani)

OSEMNAJST LET

Dne 8. marca so v parlamentu izglasovali dolgo pričakovani zakon, ki podeljuje polnoletnost vsem, ki so dopolnili osemnajsto leto.

Na podlagi tega zakona bodo letos prvič volili mnogi mladi ljudje, ki po starem

Predstavljamo se s tiskano besedo svojim sovrstnikom, da posredujemo naše prepričanje v nujnost svobodnega in samostojnega političnega nastopa Slovencev. K temu smo poklicani tudi mladi in najmlajši, kajti tudi od nas je odvisno, kakšen bo jutrišnji dan v naših krajih.

še niso bili polnoletni. Vsa pozornost je zdaj obrnjena na politično izbiro teh novih volivcev pri junijskih volitvah.

Manj se govori o pomembnosti vsakodnevni posledic te velike pridobitve. V glavnem uživa zdaj osemnajstletnica oziroma osemnajstletnik vse pravice, ki so bile prej pridržane starejšim. Nekaj vidnih primerov: osemnajstletnik lahko zdaj sklepa kupoprodajne pogodbe, upravlja ali vodi podjetja, sprejema dediščine, potuje v tujino brez dovoljenja staršev, izdaja menice, si določi samostojno bivališče, se sam opraviči v šoli in tako dalje.

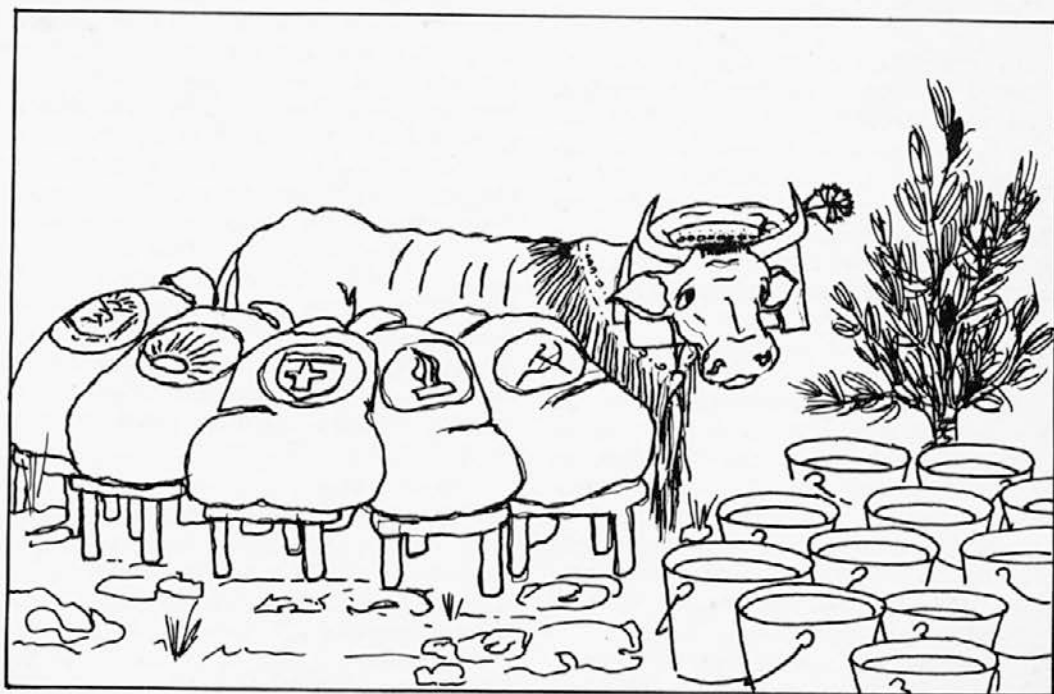
Za nekatere pravice in dolžnosti je določena različna starostna meja. Delovne pogodbe lahko sklepa tudi mlajši človek. Z dovoljenjem sodišča se lahko poroči tudi šestnajstletnik. Skrbstvena in pokojninska določila o otrokih, ki jih vzdržujejo starši, veljajo še vedno do enaindvajsetega leta.

Sodba o zakonu pa ne more biti le pozitivna. Zakon je treba uskladiti s številnimi določili, ki določajo različne potrebne starosti. En sam primer: stranka pri notarskem aktu mora imeti osemnajst let, priča, ki ima le podrejeno vlogo, pa še vedno enaindvajset. Trenutno je takih neskladij v zakonodaji veliko.

Ustava določa, da morajo imeti volivci za volitve v senat 25 let, za volitve v poslansko zbornico pa morajo biti polnoletni — zdaj torej 18 let. Ustava določa tudi, da mora imeti državljan 25 let za to, da je lahko izvoljen v poslansko zbornico, 40 let pa za to, da je izvoljen v senat. Tudi tu so torej potrebne spremembe, uskladitev ter, seveda, znižanje predpisanih starosti. Pričakujemo, da bo zadevni ustavni zakon, ki potuje po parlamentu, čimprej izglasovan.

TUDI TI SI SLOVENEK!

Dajmo jo, saj je slovenska!

Ženska v Italiji in slovenski manjšini

Problem ženske zapostavljenosti se je dolga stoletja odigral v tišini. Družba se je okoriščala z neplačano žensko delavno silo in moški del prebivalstva je bil deležen vseh prednosti in ugodnosti tako v privatnem kot v socialnem merilu.

Danes se vsi, ki jim je do resničnega napredovanja družbe, sprašujejo o novih možnostih, da bi tudi ženska že od mladih let mogla živeti in se razvijati kot enakopraven član skupnosti. Ta proces osvobojenja ženske pa je dolgotrajen in naporen. Najprej se mora ženska osebno znebiti prepričanja, da je to, da živi v senci, njena edina usoda in dolžnost. Toda vsa zavest ni dovolj, če politična volja oblasti ni usmerjena k ureditvi socialnih struktur, ki bi žensko razbremenile.

VZGOJA IN MESTO V DRUŽBI

Odrivanje v podrejen položaj se začne že v rani mladosti. Deklico vzgajajo v dosti manj odločno in samozavestno osebnost kot njene brate. Že zgodaj spoznava, da so moške in ženske dolžnosti do družine zelo različne, da mora mati žrtvovati dosti več, toda vzgled in pa vzgoja jo navajata k temu, da zase čim manj zahteva. Deklica ima nato tudi manj možnosti, da študira, pa tudi, če ji uspe, da recimo diplomira, je vrednost njene diplome drugačna kot vrednost moškega študija. Ker se predpostavlja, da mora biti prvi interes ženske (tudi izobrazbenke) družina, ima ženski študij postranski pomen, ne predstavlja začetka kulturnega udejstvovanja, ampak že zaključek. Dejstvo, da žensko poklic veseli, ne pomeni še nič, kajti moški noče prevzeti delitve domačih dolžnosti, družba pa ne nudi organizmov, ki bi ščitili zaposleno ženo.

ŽENSKA V ITALIJI

Naša družba hinavsko povečuje svetost materinstva, molči pa o očetovstvu. Oče obstaja le kot tisti, ki služi, ne pa tudi kot vzgojitelj, otrokov prijatelj. Obenem družba povečuje popolno gospodinjstvo, molči pa o tem, da se ji zelo splača ta tiha delovna sila milijonov žensk, ki celo življenje opravljajo neplačano delo. Ženske krpajo vse pomanjkljivosti te družbe. Organizirane otroške jasli, vrtci, šole, široka in varna igrišča, preventivno zdravstvo, prilagojeni urniki mater in očetov, vse to bi omogočilo ženi, da se mirno zaposli in da obenem še ima čas za družino, možu pa, da z ženo živi v enakopravnem odnosu, ne pa na račun njenih sil. Toda v Italiji imamo v evropskem merilu eno najslabših ureditev, kar se tega tiče. Stanovanjska politika je kriva trpljenja mnogih družin, potisnjenih v podstrešja, če ne že v barake, brezposelnost je idealen teren za nešolane otroke, mladinski kriminal in prostitucijo mladoletnic. Odstotek umiranja otrok in mater v porodni dobi je tudi zelo visok. Stotine žensk splavi vsako leto zaradi nezdravih pogojev na delovnem mestu, ker imajo že pri petindvajsetih letih zastrupljen organizem.

Čas je že, da ženska zahteva namesto lepih besed pravice zase, za svoje otroke in svojo družino. Izkoriščana namreč ni

le na delovnem mestu, kot je to moški, ampak nosi vse posledice, ki jih tako življenje povzroča v družini. Skratka, vse družbeno zlo se odseva tudi v družini in žensko še dodatno usužnjuje. Pomislimo samo na ženske z juga in iz vele mestnih predmestij.

ŽENSKA V NAŠI MANJŠINI

Tudi znotraj našega slovenskega mejstva se javljajo splošne družbene rane. Lik Cankarjeve matere je namesto opomina o neki krivici, o nekem pretežkem trpljenju, ki se mora končati, prešel v našo kulturo bolj kot vzgled, sicer zdaj že moderniziran, a vendarle zgled, kako naj zna ženska izgorevati za moža in otroke. Škoda, da ni v slovenski literaturi kakšnega očeta, ki bi ga lahko postavili za primer veličine slovenskim možem.

Dejstvo je, da tudi pri nas žena omogoča možu tisto svobodo uveljavljanja in dela, ki bi jo morala družba. V našem kulturnem življenju žensk tako rekoč ni, ali pa so prisotne kot poslušalke ali spremljevalke svojih mož.

Tudi če so interesi mnogih slovenskih mož družbi koristni, to še vedno ni dovolj. Narod ne more res polno dozorevati in človeško obogateti, če ženske ne dajo ničesar svojega v izgradnjo kulture, prosvete in politike, če vse to prepuščajo le možem, same pa samo od daleč vsemu sledijo.

Ne moremo pričakovati družin, ki bodo prave družine, če ne bodo rasle iz zdravih enakopravnih odnosov. Dokler se en del prebivalstva uresničuje na račun drugega dela, ne moremo govoriti o pravični družbi. Ženska mora pridobiti več družbene dimenzije, moški pa malo več čuta za družino. Le tako se tehtnica izravna.

Tudi znotraj naše stranke se pozna odsotnost žensk. Kajti ženske na lastni koži preizkušajo pomanjkljivosti socialnih služb in bi zato lahko mnogo storile, da se stranka vsega tega loti bolj borbena.

S svojo prisotnostjo bi lahko dale stranki naprednejši značaj in dosegle, da se bori ne samo za slovensko manjšino, ampak tudi za ves ženski del slovenske manjšine.

Nevarnost novega fašizma

Sedanji položaj v Italiji, ki ga označuje vse bolj jasna kriza institucij na eni strani, na drugi pa iz dneva v dan bolj odkrita aktivnost črnosrajčnikov, zasluži vso našo pozornost in nam narekuje budnost in osebno angažiranost. Ne more in ne sme biti vseeno, če je državo zajelo stanje grozeče negotovosti, pa čeprav je ta napetost od nas še morda odmaknjena. Prav zaradi tega je novi fašizem tako aktualen in nevaren kot pred Mussolinijevim pohodom na Rim: prvi fašisti so znali spretno izkoristiti šibkost institucij, nered in neaktivnost demokratičnih sil — danes jih skušajo njihovi žalostni dediči posnemati. Če pa je fašizem nevaren za svobodo in demokracijo v Italiji, predstavlja še toliko večjo grožnjo za slovensko narodno skupnost na Tržaškem, Goriškem in v Beneški Sloveniji, prav takšno kot v časih najhujšega preganjanja. (Kot si naša narodnostna skupnost ne more nič dobrega obetati od tistih, ki načrtno uvajajo nasilje v družbeno politično življenje.)

Novi fašizem je zrasel na plodnih tleh, saj lahko računa na odkrito in prikrito podporo vseh tistih, ki se jim zablestijo oči ob spominu na blazni Mussolinijev imperij; novi fašisti imajo za sabo lep del državnega birokratskega aparata, ki ga poveljna demokratična Italija ni znala ali ni hotela očistiti črne navlake; fašizem pa se lahko izraža tudi s pomočjo samih državnih zako-

nov, ki jih še 30 let po osvoboditvi demokratični parlament ni zbrisal in zamenjal. To so zakoni, ki kljub novi ustavi onemogočajo, da bi slovenska manjšina v Italiji končno le prišla do tistih pravic, ki ji bodo odprle pot do realizacije same sebe in s katerimi bodo lahko v samostojnosti zaživele naše socialne, gospodarske in kulturne ustanove. Zaradi vsega tega je Slovenska skupnost — edina stoodstotno slovenska politična formacija — že po svojem bistvu, po svojem nastanku odločno na antifašističnih položajih in nadaljuje boj proti odkritemu in prikitemu fašizmu, ki se je na Primorskem začel že leta 1919. Ko se zavzema za našo manjšino, se Slovenska skupnost bori dosledno za pravice vseh poteptanih, zavrženih in zatiranih skupnosti tako v narodnostnem, kot v političnem, socialnem in verskem smislu. Njen glas sicer ne seže daleč in večkrat ne odjekne niti v naši javnosti, to pa ni znak nezanimanja ali pomanjkanja poslušanja za svetovne probleme ali morda celo razdvojenosti. Res pa je, da organi Slovenske skupnosti obravnavajo pretežno slovensko problematiko v znamejstvu, ker je to njihova poglobljena skrb in je potrebno, da tem vprašanjem posvetijo vso svojo pozornost in ves svoj zagon. Mesto slovenskih mladincev in novih volilcev je zato v Slovenski skupnosti, ki bo z njihovo pomočjo lahko zajela čim širše plasti slovenske družbe.

Svobodna šola za svobodne ljudi

Prosti čas

Po dijaških bojih leta '68 je začelo aktivno delovati tudi slovensko dijaško gibanje. Na dijaških zborovanjih imamo priliko, da se oblikujemo v družbeno angažirane osebnosti. Poleg tega ustvarja dijaško gibanje v dijakih zavest skupne pripadnosti in solidarnosti v nasprotju s težnjami še ne reformirane šole.

Med aktivisti na šoli že več let sodelujemo tudi dijaki, ki se nagibamo k Slovenski skupnosti. Zavzemamo se za naslednja načela:

OSVEŠČENOST VSAKEGA POSAMEZNIKA IN PLURALIZEM

Ne gre nam za zunanje uspehe, za pasivno množico, ki slepo sledi voditeljem. Dijaško gibanje je na svojem začetku znalo ustvarjati tudi drugačne odnose, spoznalo je, da mora edino zborovanje kot skupnost enakopravnih ljudi biti vodilni organ gibanja, ne pa posamezniki.

Dijaki se ne morejo enačiti z usmeritvijo nobene stranke, pa čeprav so njeni programi napredni, ker hoče samostojno nastopati, pa tudi, ker združuje različno mislečo mladino.

ZA KAJ SE BORIMO?

Poleg že naštetih ciljev se dijaki borimo, da bi prispevali k prenovitvi šolskega ustroja, učnih programov, k odprtju šole družbenim problemom, k ustvarjanju drugačnih odnosov med dijaki in profesorji ter šolo in družbo sploh. Poleg tega je seveda bistvena tudi naša slovenska zavest.

SLOVENSKO DIJAŠKO GIBANJE

Slovenski dijaki, ki verjamemo v zamisel Slovenske skupnosti, smo letos intenzivno delovali. Udeležili smo se mnogih stavk in povork antifašističnega značaja, sodelovali smo pri pisanju marsikatero izjave, pri pripravljanju zborovanj itd. Bili smo pobudniki stavke v obliki množične prisotnosti dijakov pred sodiščem v podporo zavednemu profesorju Samu Pahorju.

V to delo prepričano vlagamo velik del svojega prostega časa, ker kljub težavam in neštetim nerazumevanjem verjamemo v vlogo svobodnega, demokratičnega slovenskega dijaškega gibanja.

Mislimo, da s tem delom prispevamo k rasti slovenske narodne skupnosti in k njenemu dozorevanju v boljšo bodočnost.

Znano je, da vsakdo potrebuje (in še zlasti v doraščajoči dobi) prosti čas za svoje telesno in duševno zdravje. S tem seveda ne mislimo na lenarjenje, temveč na pisano izvenpoklicno udejstvovanje na različnih področjih. Prav zaradi pomena za harmonično rast osebnosti pa moramo poudariti pomembnost uporabe prostega časa v skupinskem delovanju, v katerem ne samo najbolje zadovoljimo sebe, ampak istočasno tudi druge.

Vsakdo bo najlažje znal izbrati sebi ustrežno udejstvovanje v prostem času. Tudi v naši skupnosti je možnosti na pretek. Toda ravno s tem v zvezi naj omenimo na precej zaznavno hibo, ki je prav, da jo skušamo omejiti v bodoče. Mislimo na masovni razmah športnih društev po naših vaseh na škodo drugih prav tako in mogoče še pomembnejših dejavnosti, kot so politična dejavnost, sodelovanje v verskih skupnostih, umetniško udejstvovanje, prosveta in drugo.

Druga značilna pomanjkljivost v slovenskem življenju na Tržaškem je pičlo zanimanje za slovenski Kras, za njegovo ohranitev (boj zoper onesnaženje in špekulacijo) in za njegov značilni pojav, kraške jame. Zakaj se slovenska mladina ne združuje v organizirane skupine za zaščito Krasa in za raziskovanje kraških jam? Ali je prav, da to področje prepuščamo organizacijam, ki so notorično slovenskemu življenju nenaklonjene?

Kdo in kaj je Slovenska skupnost

Kaj je Slovenska skupnost je edina slovenska stranka v Italiji. V ideološki zasnovi v statutu stranke so navedeni in poudarjeni vsi dejavniki: gospodarski, socialni, kulturni, narodnostni, politični, ki so potrebni, da se slovenska manjšina v Italiji ohrani in razvije v dobro organizirano skupnost. Po svojih namelih in značaju je bila SS zamišljena kot politična organizacija vseh Slovencev v Italiji. SS meni, da je potrebna čim širša združitev slovenskih sil, naslonjena na skupne narodne značilnosti, težnje in hotenja, da se more slovenska manjšina v Italiji uspešno bojevati proti vsakovrstnim nevarnostim in more svobodno in nemoteno razvijati svoje sposobnosti.

Namen Obramba in okrepitev pravic in koristi pripadnikov slovenske jezikovne skupnosti v Italiji.

Znak Znak stranke je krog z lipovo vejico z napisom Slovenska skupnost - Unione slovena.

Delovno področje Delovno področje je dežela Furlanija - Julijska krajina, kjer prebivajo Slovenci.

Odnos do drugih organizacij SS želi in je pripravljena sodelovati z vsemi javnimi in zasebnimi ustanovami in organizacijami, ki kažejo razumevanje za slovenske probleme in jih skušajo pozitivno reševati.

Odnos do življenjskega okolja SS si bo po svojih močeh prizadevala, da se bodo v javnem življenju uveljavljala načela demokracije, narodne enakopravnosti in socialne pravičnosti, ki so temelj vsake dobro in pravično urejene družbe.

Nastanek SS je v podobi, kakor je danes, nastala pred trinajstimi leti, ko so njeni pristaši in somišljeniki predložili na tržaških občinskih volitvah 1. 1962 listo z naslovom Skupna slovenska lista. Na deželni volitvah 1. 1964 se je slovenska lista prvič po-

izvoljeni predstavniki

javila z naslovom Slovenska skupnost. V Gorici je Slovenska skupnost nastala letos marca, ko je skupina mladih, pogumnih in perspektivnih politikov pretrgala s SDZ in ustanovila SS. Zamisel ustanoviteljev SS, kar zadeva zemeljsko pristožnost, se je povsem uresničila na deželnem kongresu stranke, ki je bil 24. maja v Devinu, ko je bila stranka tudi formalno raztegnjena na vse deželno ozemlje.

Izvoljenih predstavnikov na Tržaškem, med občinami in pokrajino, je triindvajset, med njimi sta dva župana: v Nabrežini in na Repentabru; na Goriškem jih je edenindvajset, župan SS je v Števerjanu. Deželni svetovalec za Trst in Gorico je dr. Štoka. Tem moramo dodati predstavnike SS v občinskih svetovih, v raznih ustanovah in komisijah.

Zgradba organizacije

Vrhovni organ SS za tržaško pokrajino je občni zbor, ki določa idejnopolični in delovni program, daje smernice, rešuje prizive ter voli člane sveta in vodstvo občnega zbora. Vodstvo občnega zbora sestavljajo predsednik, tajnik in en član.

Svet je posvetovalen organ, ki tolmači smernice in sklepe občnega zbora ter proučuje problematiko slovenske narodne skupnosti v Italiji; spremlja delo izvršnega odbora, določuje člane kandidatnih list za volitve, sprejema in zavrača kandidatne liste in programe krajevnih predstavnikov, imenuje zastopnike SS v razne javnopravne ustanove. V vodstvu sveta je predsednik, podpredsednik in tajnik. Svet izvoli iz svoje srede petčlanski izvršni odbor, ki ga vodi politični tajnik. Tržaški pokrajinski svet SS sestavlja dvaindvajset članov, izvoljenih na občnem zboru. Polnopravni člani sveta so de jure voditelji svetovalskih skupin, ki jih je sedaj dvanajst. Vseh članov je torej štiriintrideset.

V organizacijski ustroj spada še nadzorni odbor s šestimi člani.

Idejne osnove Slovenske skupnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

NIČNEGA INTERNACIONALIZMA JE NAŠE ZAVEDNO SLOVENSTVO.

DEMOKRATIČNOST IN DRUŽBENA PRAVIČNOST

Prav zaradi tega je Slovenska skupnost načelno odprta vsem Slovencem in tudi dejansko združuje ljudi iz različnih družbenih plasti, različnih svetovnonazorskih pogledov in prepričanj. To dejstvo daje možnost in je istočasno poročilo za demokratičnost njenega notranjega delovanja. Toda Slov. skupnost ni le široko ljudska stranka po svojem sestavu in ne samo demokratična po svoji notranji ureditvi, temveč tudi v osnovnih idejnih načelih, ki vodijo njeno konkretno delovanje.

Katera so torej načela, ki bi poleg načela narodnostne enakopravnosti morala združevati in združujejo Slovence v Italiji, načela, ki so istočasno lastna Slovenski skupnosti? Jasno je, da če je njen cilj vzpostavitev enakopravnega in pravičnega odnosa med slovenskim in italijanskim človekom v naših krajih, če je torej njen cilj uresničitev narodnostne enakopravnosti, je obenem njen cilj uresničitev enakopravnosti in pravičnosti na vseh področjih medčloveških odnosov.

V statutu Slovenske skupnosti, osnovnem dokumentu naše stranke, je jasno zapisano, da je osnovno načelo njenega delovanja tudi uresničevanju družbeno-gospodarske pravičnosti. »Za dosego čim širše blaginje je treba gospodarstvo podrediti obćim interesom ter ga po njih uravnati«. (Člen 6, b.) Zato bo Slovenska skupnost zagovarjala podružabljenje proizvodnih sredstev vedno, ko bosta to zahtevali socialna in gospodarska korist.

BOJ SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA NARODNOSTNO ENAKOPRAVNOST JE TOREJ TUDI BOJ ZA DRUŽBENO ENAKOPRAVNOST.

POVSOD ENAKOPRAVNI!

Slovenska skupnost se zavzema za enakopravnost naših ljudi in našega jezika povsod — od izvoljenih organov, kjer nam uporabo slovenščine še prepovedujejo, do javnih prirediteljev, kjer je naš jezik podrejen večinskemu.

Enakopravnost slovenščine zahtevamo tudi v sindikalnih organizacijah in pri sindikalnem delu. Prav tako mora biti slovenščina pravično zastopana v italijanskih strankah, kjer delujejo tudi Slovenci. Zadnji pokrajinski kongres Komunistične partije Italije v Trstu je pokazal, da tudi v tej stranki, ki tako vabi Slovence, z dvojezičnostjo ni vse v redu.

Slovenska skupnost se kot politična stranka zanima za vse Slovence, ne glede na njihov svetovni nazor. Zato je razumljivo, da ne more ostati indiferentna do slovenskih vernikov, ki posebno v mestu nimajo vseh pogojev, da bi celovito zaživel kot kristjani. O tem problemu nekaj več besed, ker se o njem malo govori!

Tega problema se posebno zavedajo mladi, ki globoko čutijo pomanjkanje enakoprav-

ker smo zamejski Slovenci italijanski državljani, je očitno, da ne moremo biti indiferentni do tega, kar se dogaja v državi, kjer živimo. Še več. V naše posebne probleme, gospodarske in družbene, kulturne in druge, neprestano butajo valovi širše in ne samo italijanske, temveč tudi mednarodne stvarnosti. V vsem tem pa je jasno, da so naši naravni zavezniki tako v državi, kjer živimo, kakor na mednarodni ravni vsa tista gibanja, stranke in tokovi, ki se borijo za večjo demokratizacijo in socializacijo, medtem ko so naši sovražniki vsi nasprotniki takšnega stanja.

NAŠA PRISTNA REVOLUCIONARNOST

Kot stranka še vedno ogrožane slovenske manjšine v Italiji je Slovenska skupnost nujno na strani vseh tistih, ki se resnično borijo proti vsakršnemu nasilju. Upravičeno lahko rečemo, da je Slovenska skupnost idealno povezana z vsemi zgodovinskimi silami, ki so se, se in se bodo kjerkoli borile za svobodnega človeka med resnično svobodnimi ljudmi. In to ne le na ravni cenene besedičenja, temveč z dejanji.

Ti, ki živiš v mešanem zakonu, posreduj svoje slovensko bogastvo otrokom!

Ne kakor tisti, ki kriče proti fašizmu in istočasno dopuščajo, da je italijanska nacistična stranka z njimi vred financirana z državnim denarjem. Ne kot tisti, ki kriče proti nasilju nad čilskim, vietnamskim, severnoirskim in drugimi narodi in se po drugi strani niso pomišljali povezati s skrajno desničarskimi silami, ko je šlo pri nas za protislovenske interese.

SLOVENSKA SKUPNOST DOSLEDNO DOKAZUJE SVOJE OBSOJANJE VSAKRŠNEGA NASILJA S KONKRETNIM DELOM ZA TUKAJŠNJEGA, PRVENSTVENO PA ZA SLOVENSKEGA ČLOVEKA.

nosti in svobode v verskih zadevah, ko v številnih mestnih cerkvah zaman iščejo slovenskega duhovnika ali obvestilo o slovenski maši. Naši kaplani, ki službujejo v mestnih cerkvah (Sv. Jakob, Sv. Anton, Sv. Vincencij) in v predmestjih (Barkovlje, Rojan, Sv. Ivan, Škedenj, Sv. Ana) vedno težje pridejo v stik z vsemi slovenskimi verniki, ki živijo precej raztreseni. Vsekakor so duhovniki vedno na razpolago, če jih obiščejo naši ljudje iz italijanskih župnij, in so jim pripravljani nuditi vse, kar je v njihovi moči.

Mladi v Slovenski skupnosti tudi pozorno spremljajo prizadevanja tistih, ki se zanimajo, da bi se v središču mesta ustanovila samostojna slovenska župnija, h kateri bi lahko težili vsi tisti verni Slovenci, ki živijo v takih predelih, kjer ni nobenega slovenskega verskega središča. Vsi se zavedajo, da današnji čas zahteva nove pristope in nove predloge, da bi se duhovnost in verska tradicija pa tudi delavnost in poštenost, ki so globoko ukoreninjene v naših ljudeh, svobodneje in učinkoviteje pokazale.

Kako je z enakopravnostjo naših delavcev?

Pomanjkanje aktivne politične prisotnosti neodvisne manjšinske politične stranke na socialno-gospodarsko-sindikalnem področju je danes, žal, stvarnost, preko katere teče skrita, čeprav neenakomerna, a neustavljiva raznarodovalna politika večinskih strank.

Uspehe in pravice, ki so si jih priborili delovni ljudje v vseh teh letih in za katere so se borili tudi Slovenci, so večinskemu narodu odprli nova pota družbenega in gospodarskega razvoja.

Mi Slovenci pa, kakor po navadi, nismo kot samostojno narodnostno telo, čeprav smo žrtvovali v isti meri kakor večinski narod, prejel niti drobtinic, nasprotno: uspeh in pravica sta se za nas spremenila v neuspeh in dolžnost.

Neuspeh, ker nismo bili, vsaj do danes, zmožni prilagoditi italijanske gospodarsko-sindikalne uspehe manjšinski problematiki.

Dolžnost, da na oltarju splošnega napredka darujemo našo zemljo potrebam večinskega

naroda, ne da bi imeli od tega katerekoli koristi.

Danes je ta nedopustna odsotnost naših ljudi v vseh odločujočih predstavniških privreda do tega, da slovenska narodna skupnost ne odloča samostojno o svojem razvoju in rasti, ampak je podvržena volji oziroma nevolji večinskega naroda.

Kakor je sveta zahteva po samostojnem slovenskem šolskem okrožju, tako je pravična zahteva po slovenskem večernem pošolskem pouku za slovenske delavce, ki so si prav tako priborili pravico do 150 ur plačanega šolanja.

Kakor je neobhodno potrebna ohranitev etničnega ravnovesja, tako je neizogibno potrebna sorazmerna ponudba ljudskih stanovanj našim revnejšim slojem.

Kakor je nujen gospodarski razmah naših krajev, tako je neizbežno potrebna namestitve Slovencev v podjetja.

Kakor so si priborili delovni ljudje Delavski statut, tako si morajo slovenski delovni ljudje priboriti zakon o globalni zaščiti naše narodne skupnosti.

Iz teh na hitro nanizanih problemov je razvidno, da samo močna samostojna slovenska politična stranka lahko pribori in zagotovi ne samo obstoj, temveč tudi razvoj naše narodne skupnosti.

—o—

Zahtevamo samostojno slovensko šolsko okrožje!

Delavci nekaterih strok so si krvavo izbojevali pravico do 150 ur pouka v delovnem času. Tudi slovenski delavci imajo pravico do teh ur. To v materinem jeziku!

Za vsebino odgovarja Mladinska komisija Slovenska skupnost, Trst, Ul. Machiavelli 22
Tekoči račun št. 11/126 - Tel. 69126
Tiskarna Graphart, Ul. Rossetti 14 - Trst